

hvorved dette Forhold vilde blive afhjulpet. Det forekommer mig nu underligt, at denne Lov ikke er kommen videre, end den er. Der har, saa vidt mig bekendt, ikke været holdt noget Møde i dette Udvalg i Aar ud over det konstituerende Møde, og det synes saaledes, at denne Sag fuldstændig skal ligge hen. Det synes, som om det ledende Flertal her i Tinget har opgivet at gøre noget ved denne Sag, og jeg vilde meget beklage, om vi endnu i en uoverskuelig Fremtid skulde vedblive at dække det kgl. Teaters store Underskud. Det maa jo være saaledes, at Flertallet har ment ikke at kunne faa noget ud af denne Sag, siden det i Fjor udtalte, at Sagen maatte finde sin Afgørelse ved Loven. I Aar kommer det frem med et andet Synspunkt, nemlig at Sagen meget godt kan ordnes uden for Loven. Ja, selvfølgelig kan den godt ordnes uden for Loven, men det forekommer mig heldigst, at Loven kom igennem. Jeg vil ikke stemme mod Henvisningen. Efter min Opfattelse bliver der gjort Uret mod Jernbanefunktionærerne ved disse stadige Henvisninger til Kommissionen, og jeg ønsker ikke at gøre en tilsvarende Uret mod Korpersalet. Er det saa daarligt lønnet, som det oplyses, bør det have noget mere i Løn, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at hele dette Forhold staar for mig som noget ret mærkeligt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Med Hensyn til Andragendet under Nr. 62 fra Inspektør Sinding skal jeg slutte mig til det, som blev udtalt af den ærede Ordfører, at denne Mand har været en dygtig Mand i sin tidligere Stilling. Men jeg maa rigtignok tilføje, at i den Stilling, han fik ved Bregninge, har han ingenlunde gjort Fyldest. Den oversteg vistnok hans Kræfter i forskellige Retninger, og det var med fuld Ret, at man afskedigede ham. Da han blev afskediget, troede man ikke, at der var nogen Grund til at antage, at han vilde komme i Trang, idet han kom ind i en anden Forretning, men den er han imidlertid kommen ud af, og nu er han vistnok virkelig i Trang. Da han i sine tidligere Stillinger unægtelig har indlagt sig Fortjenester, skal jeg tage Andragendet under saa velvillig Overvejelse som muligt. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg har forstaaet den ærede Ordførers Udtalelser saaledes, at Meningen ikke var, at han skulde have en aarlig Understøttelse, hvilket jeg ogsaa vilde finde mindre heldigt, da han er fuldstændig arbejdskraftig og arbejds-

dygtig. Men hvorvidt det kan blive muligt at skaffe ham en anden Stilling, derom kan jeg intet sige med Sikkerhed. Hvis der er Mulighed for Kultusministeriet til at gøre noget for ham, saa at han kan faa Brug for sine Kræfter og Arbejdsdygtighed, skal det blive gjort. Jeg skal tage Sagen under saa velvillig Overvejelse som muligt. Mere kan jeg ikke love, heller ikke efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører henviste Andragendet til mig, idet jeg, som sagt, forstod ham saaledes, at det ikke var Udvalgets Mening, at der skulde tillægges ham en aarlig Understøttelse.

Derefter skal jeg sige et Par Ord om Andragendet Nr. 70 fra Gymnastiklærerne ved de lærde Skoler. Derom vil jeg sige, at gik man ind paa det i den Form, hvori det er forelagt, vilde det medføre en ikke ubetydelig Udgift for Staten. Efter hvad der er opgivet mig i Kontoret, vil det beløbe sig til en Udgift af 12,000 Kr. om Aaret, men jeg tror heller ikke, saa vidt jeg har forstaaet Udvalget, at det var Meningen, at man vilde gaa til en saa betydelig Udgift. Det er dog muligt, det vil vise sig, at denne Opgørelse ikke er nøjagtig. Jeg skal gøre opmærksom paa, at naar der henvises til, at Gymnastiklærerne ved de københavnske Kommuneskoler have faaet en Løn af 1,500 til 3,000 Kr. om Aaret, saa er det for 36 Timers ugentligt Arbejde, og det vilde blive en forholdsvist betydelig højere Løn, naar de andre for 24 Timers ugentligt Arbejde fik fra 1,500 til 2,700 Kr. om Aaret. Jeg mener, at det er et Spørgsmaal, om man kan gaa ind paa den Fordring, som er stillet af Gymnastiklærerne, men i øvrigt skal jeg indrømme, at der er Anledning til at gøre noget for at forbedre disse Gymnastiklæreres Kaar. Jeg mener derfor, der er Anledning til at tage under Overvejelse paa næste Aars Finanslov, om der ikke bør foreslaas Forbedring af deres Stilling.

Hvad endelig Blindehjemmet angaar, skal jeg sige, at den ærede Ordfører tog ikke fejl, naar han mente, at jeg nærer Sympati og Velvilje for dette Hjem. Jeg skal til de Anbefalinger, som han nævnte, og som for mig have betydelig Vægt, føje endnu en. De paagældende have tidligere boet i det Sogn, hvor den gamle Provst Assens var Præst. Hans Navn vil have en god Klang i mange Medlemmers Øren, og han har allerede i Fjor anbefalet disse Folk meget varmt. Det, som imidlertid vakte Ministeriets Betænkelighed, og hvorpaa Sagen strandede, var Frygten for de Konsekvenser, som Sagen vilde føre med